

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

27. Dies Novemb. Frustrà extra Deum quæritur, quod in illo solo invenitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

ovemb. Novemb.

Tessera.

947

omnem æternitatem sit duratura : nec enim morte terminatur, aut interruptur, sed progreditur ex hac vita in alteram, ut ibi perennet æternum. Denique, si beatitudo est complementum omnium desideriorum, quanta est felicitas illius, qui nihil vult aliud, quam quod Deus. Videt hic talis expletam omnium desideriorum suorum expectationem : quidquid desideratur, quidquid desiderare potest, illud universum pro voto ipius, modo quodam admirabiliter semper impletur, quoniam suam voluntatem penitus abnegando, unamque & eandem voluntatem cum Deo habendo, hac ratione tantum proficit, ut semper faciat voluntatem suam, quæ sine dubio causa est lætitiae prorsus singularis : quod enim potest esse maius gaudium, quam impleri semper suum desiderium : præsertim cum sciat suum desiderium summè placere illi, qui est totus desiderabilis ? O quam dispar est hoc gaudium, cum illo altero gaudio, quod est plenum solliciti timoris, trépidæ anxietatis ? quia sequitur desideria cordis sui. Tale gaudium est æternae tristitiae præludium. Ad hoc alludit Poëta, dicens :

Hoc est consuetum, comitantur tristitia latum.

27. DIES NOVEMB.

Frustrè extra Deum quæritur, quod in illo solo inventur. S. Augustinus libr. Confess. cap. 12.

Deus est admis-
tibilis.

I. **U**t unum quæramus bonum, in quo sunt omnia bona ; deberet esse tota nostra occupatio, hoc officium, hoc gaudium ; hic labor noster, ad hoc invigilare decet intellectum
Ooo 2 nostrum,

nostrum, hoc nostræ pabulum sit voluntatis, in hoc exultet cor, & caro nostra; huc advocemus vires animæ nostræ; in hoc impendatur, & superimpendantur, quidquid sumus, & possumus; desideria nostra, affectus nostri, robur nostrum, omnisque substantia & vita nostra. Ecquā enim in re utilius collocemus æatem, & consumamus omne esse nostrum, quam ibi, ubi totum, & omne esse reperitur? O quantæ, quamque eximiae felicitatis est, tam sublimem Essentiam posse admirari? cor nostrum meritò purissima semper voluptate deberet diffluere, vel solâ recordatione hujus unius felicitatis, quod nobis sit liberum Deo, dum lubet, placere: hæc deberet esse nostra non modò summa, sed sola gloria, quod Dei sumus, & cur non perpetuò attoniti ambulemus, & quasi impotes nostri præ exuberantis gaudii copia, toti lætitiis incendamus, ipsius magnitudinem, & bonitatem considerantes, atque excellentissimum illud esse, quod uulnus habuit originem, amantes?

II. *Esse illud infinites admirabile, quod cùm unum sit, est trinum, & in summa sua unitate comple-*
& tur trinitatem, miraculum miraculorum, quod per
omnem æternitatem perpetuam, maximamque mo-
vabit admirationem. Esse tam infinitè bonum, ut to-
tum id quod est, Pater communicarit Filio, & Filius
ejusdem cum Patre bonitatis, dederit peccatoribus.
Esse tam bonum, ut nec punctum ullum temporis
cessare potuerit à communicatione sui ipsius, aliter
admirabili bonitati suæ neutiquam faciurum satis.
Esse omnipotens, quod res omnes ex amore, & nihil
condidit. Esse tam Sapiens, ut in bene nobis fa-
ciendo errare non possit. Esse tam immensum, ut
abesse

Noven
abesse à
videt, q
bile, cuj
benevo
sine inq
posside
miseric
tamen p
nobis i
etsi no
men no
nostrī,
stauer
quod c
planta
utuntu
III.
stante
nita, M
tas sit
ret in
molia
stem
bycib
avibu
ras ta
se ta
qua c
christi
pende

vemb.
in hoc
us vires
penda-
nostra,
antia &
us æta-
am ibi,
quam-
entiam
na sem-
rato-
berum
tra non
& cur
mpotes
is ince-
onside-
od nul-
od cùm
omple-
od per
ne mo-
n, utto-
Filius
oribus.
nporis
aliter
o satis,
& nihil-
obis fa-
n, ut
abesse

Novemb.

Tessera.

949

abesse à nobis nequeat, quodque nos, quoquò eamus videt, quæque perimus, exaudit. Esse tam immutabile, cuius pulchritudo non potest exolescere, neque benevolentia deficere. Esse simplicissimum, in quo sine inquietudine ulla, & impedimento, bonum omne possidemus. Esse tam justum, & misericors, quod ut misericordiam exhiberet, peperit hominibus, (a) tamen proprio Filio suo non peperit. Esse æternum, quod nobis intermori non potest. Esse fidelissimum, cui et si nos fidem datam fregerimus, promissiones tamen nobis factas accuratè præstat. Esse tam amans nostri, ut miseras, infirmitatesque nostras tolerare suauuerit. Esse quod omni ei quod est, dat suum esse, quod cœlos, sustentat, per quod elementa permanent, plantæ vivunt, animalia sentiunt, homines ratione utuntur, Angeli intelligunt.

III. Quid pluribus? Esse tam bonum ut non obstante illius magnitudine immensa, auctoritate infinita, Majestate suprema, tanta tameu ipsius benignitas sit, ut hominis causâ, per se ipsam fructus matueret in arboribus, panem præparet in spicis, potum moliatur in fontibus, vinum coquat in vitibus, vensem componat in agris, byssum suppeditet in bombycibus, ceram fingat in apibus, saporis ancilletur in avibus, piscibus, quadrupedibus; seque ob creaturas tam humiles, submittat ad officia humillima. Esse tam bonum, quod includit in se omne bonum, à qua oritur omne bonum, unde nata est omnis pulchritudo, unde promanavit omnis justitia, unde penderet omnis potentia, unde originem dicit omnis;

Ooo 3

Sa-

(a) Rom. 8. 32.

Sapientia, unde principium capit omnis suavitas : & quod est bonum super omne bonum , pulchrum super omnia pulchra, justum super omnia justa, potens super omnem potentiam, sapiens super omnem veritatem , dulce super omnem saporem. Esse tam bonum , ut mori elegerit, quo viveret vilissima creatura: humiliari, ne vermiculus aliquis se extolleret, homo fieri, propter inimicum sibi & Divinitati suæ infidantem hominem , ut se denique dederit in cibum & sustentationem vitæ illius, qui mille mortes merebatur. Hi tot & tanti tituli, me ad amorem tanti boni, non suaviter inducunt, sed fortiter impellunt. Dic ergo cum Poëta :

Eſt ſuper omne Deus, Rex, Dominusque meuſ.

28. DIES NOVEMBER.

Modò tu Deus meus in Cœlo, licet in æternum ego in inferno. Gerardus inter ejus dicta.

Dei Majestas, pec-

I. **P**ergamus velificari affe-
cti enormitas.

tor quantum possum rebus omnibus conditis , quod tam admirandum habeant, à quo processerunt , conditorem. Plaudant Cœli , quia suum comprehendere nequeunt creatorem : servent planetæ cursum suum, stellæ majora accendant luminaria , ut luceant huic luci incessabili, quæ formavit eas : exultent elementa , quia qui creavit illa , centrum est , & perfeccio universi : mixta omnia, plantæ, animalia, homines , Angeli , diem festum agant , quia tam magnum consecuti sunt Regem , tam potentem Principem, tam bonum Patrem ? lætentur cœli , & terra de-